

นโยบายการบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ผู้รับผิดชอบ: ส่วนพัฒนาความยั่งยืน บริษัท ไทยกรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

เห็นชอบโดย: คณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2569

อนุมัติโดย: คณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2569 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2569

วันที่มีผลบังคับใช้: 1 เมษายน 2569

ประวัติการใช้งาน

วันที่มีผลบังคับใช้	การเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญและวันที่อนุมัติ
1 เมษายน 2569	<p>ฉบับที่ 1.0 นโยบายการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ บริษัท ไทยกรุป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)</p> <p>เห็นชอบโดย: คณะกรรมการกำกับดูแลบริษัทภิบาลและความยั่งยืน เมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2569</p> <p>อนุมัติโดย: คณะกรรมการบริษัท ครั้งที่ 2/2569 เมื่อวันที่ 26 มีนาคม 2569</p>

สารบัญ

หน้า

1.	บทนำ.....	4
2.	วัตถุประสงค์ของนโยบาย.....	4
3.	ขอบเขตของนโยบาย.....	5
4.	เจ้าของนโยบายและโครงสร้างการกำกับดูแล.....	5
5.	การทบทวนนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	5
5.1	การทบทวนนโยบาย.....	5
5.2	การนำนโยบายไปปฏิบัติ.....	5
6.	นิยามคำศัพท์.....	5
7.	บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง.....	7
7.1	คณะกรรมการบริษัท.....	7
7.2	คณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน.....	8
7.3	คณะบริหารความยั่งยืนทางธุรกิจ.....	8
7.4	ส่วนพัฒนาความยั่งยืน.....	9
7.5	กรรมการผู้จัดการของบริษัทย่อย (SE Life, INSURE และ SECAP/SEM/SEMR).....	9
7.6	คณะผู้บริหารระดับสูง (Group-C).....	10
7.7	หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์.....	10
7.8	หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของบริษัทย่อย (SE Life, INSURE และ SECAP/SEM/SEMR).....	10
7.9	หน่วยงานกำกับดูแลของบริษัทย่อย (SE Life, INSURE และ SECAP/SEM/SEMR).....	11
7.10	หน่วยงานปฏิบัติการของบริษัทย่อย (SE Life, INSURE, SECAP/SEM/SEMR).....	12
7.11	หน่วยงานตรวจสอบภายใน.....	12
8.	ถ้อยแถลงนโยบาย.....	12
8.1	พันธสัญญาด้านสภาพภูมิอากาศ.....	12
8.2	กลยุทธ์ด้านสภาพภูมิอากาศ.....	12
8.3	การระบุและประเมินความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ.....	13
8.4	การจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ.....	14
8.5	การติดตามและการรายงานความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ.....	14
8.6	การวิเคราะห์สถานการณ์และการทดสอบภาวะวิกฤติด้านสภาพภูมิอากาศ.....	15
8.7	การพัฒนากลยุทธ์ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม.....	15
8.8	การบริหารการลงทุน.....	16
8.9	การเปิดเผยข้อมูลด้านความเสี่ยงสภาพภูมิอากาศ.....	16

1. บทนำ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้รับการยอมรับว่าเป็นหนึ่งในความเสี่ยงที่ร้ายแรงในระดับสากล โดยก่อให้เกิดผลกระทบเชิงโครงสร้างต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลง ของอุณหภูมิที่สูงขึ้นก่อให้เกิดเหตุการณ์ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ความถี่และความรุนแรงของภัยธรรมชาติ สภาพอากาศที่เลวร้าย รวมถึง การตอบสนองในระดับโลกต่อภัยคุกคามที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ผ่านการเคลื่อนไหวและความร่วมมือ ในแง่มุมต่างๆ ของประชาคมโลก เช่น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) และแผนการปรับตัวสำหรับการเปลี่ยนแปลง ผ่านทางเศรษฐกิจ (Adaptation Programs) ซึ่งส่งผลกระทบต่อวงกว้างต่อกลไกและโครงสร้างทางเศรษฐกิจและระบบ การเงินโลก ความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศจึงเป็นปัญหาที่น่ากังวลและถือเป็นความท้าทายสำคัญที่ทั่วโลกให้ความสำคัญและร่วมกันหาแนวทางแก้ไข

ประเทศไทยมีที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ซึ่งมีความเปราะบางต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างมีนัยสำคัญ จึงมีความจำเป็นเร่งด่วนในการปรับเปลี่ยนไปสู่ระบบเศรษฐกิจที่ยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินนโยบายด้าน สิ่งแวดล้อมสอดคล้องกับเป้าหมายระดับประเทศ ภาคการเงินจึงมีบทบาทสำคัญเพิ่มขึ้นในการรับมือและบรรเทา ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย ในฐานะหน่วยงานกำกับดูแลธุรกิจประกันภัยของประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญต่อบทบาทของระบบประกันภัยในการ สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยมุ่งส่งเสริมให้ภาคธุรกิจประกันภัยเป็นกลไกสำคัญในการ ขับเคลื่อนความยั่งยืนในมิติด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social and Governance: ESG) บริษัทประกันภัยในฐานะผู้รับประกันความเสี่ยง (Risk Underwriter) และผู้ลงทุนสถาบันรายสำคัญ มีระดับการเผชิญ ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทั้งในด้านความเสี่ยงทางกายภาพ (Physical Risks) และความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่าน (Transition Risks) โดยล่าสุดสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบ ธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้ออกแนวทางด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social, and Governance : ESG) และแนวปฏิบัติ เรื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม (Climate Risk Management Guidelines) ซึ่งบริษัทได้นำมาใช้เป็นกรอบอ้างอิงสำคัญในการจัดทำนโยบายฉบับนี้

บริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย ตระหนักถึงความสำคัญของการปกป้องสภาพภูมิอากาศซึ่งเป็น ความท้าทายระดับโลก และมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม โดยสอดคล้องกับพันธ กิจในการเป็นผู้นำด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืน บริษัทจึงได้จัดทำนโยบายฉบับนี้ขึ้น เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการ ดำเนินการด้านสภาพภูมิอากาศในทุกมิติของการดำเนินธุรกิจ โดยมุ่งเน้นการบูรณาการการบริหารจัดการทรัพยากรอย่าง ยั่งยืนเข้ากับโมเดลธุรกิจคาร์บอนต่ำ (Low-Carbon Business Model)

2. วัตถุประสงค์ของนโยบาย

นโยบายการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- เพื่อให้กลุ่มบริษัทสามารถบริหารจัดการและลดผลกระทบเชิงลบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมี ประสิทธิภาพ พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อม โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจก (Greenhouse Gas: GHG) การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการดำเนินธุรกิจที่ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นรูปธรรม
- เพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่เป้าหมายระยะยาวในการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (long term goals of Net Zero Greenhouse Gas Emissions) ให้สอดคล้องกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) โดยบูรณาการ ประเด็นด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้ากับกระบวนการดำเนินงานและการตัดสินใจขององค์กร ตลอดจนดำเนินงานให้สอดคล้องกับหลักการประกันภัยเพื่อความยั่งยืน (Principles for Sustainable Insurance: PSI) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนแห่งสหประชาชาติ (United Nations Sustainable Development Goals: UN SDGs)
- เพื่อเสริมสร้างความพร้อมและความสามารถในการปรับตัวต่อความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศในทุกมิติของการ ดำเนินธุรกิจ

- เพื่อส่งเสริมการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain Management) อย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนความร่วมมือกับคู่ค้าและพันธมิตรทางธุรกิจในการลดผลกระทบเชิงลบ และสร้างผลกระทบเชิงบวกที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยให้สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) และมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง

3. ขอบเขตของนโยบาย

นโยบายฉบับนี้มีผลบังคับใช้กับบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อยทุกแห่ง โดยบริษัทให้ความสำคัญต่อการดำเนินงานร่วมกับทุกภาคส่วนในห่วงโซ่อุปทาน เพื่อส่งเสริมการดำเนินงานที่ช่วยลดผลกระทบเชิงลบต่อสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และส่งเสริมการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมในระยะยาว และขับเคลื่อนการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

4. เจ้าของนโยบายและโครงสร้างการกำกับดูแล

ผู้รับผิดชอบ: ส่วนพัฒนาความยั่งยืน บริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

เห็นชอบโดย: คณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน

อนุมัติโดย: คณะกรรมการบริษัทไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

5. การทบทวนนโยบายและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

5.1 การทบทวนนโยบาย

นโยบายฉบับนี้จะมีการนำเสนอเพื่อพิจารณาทบทวนเป็นประจำทุกปี เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน บริษัทไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) และเพื่อขออนุมัติต่อคณะกรรมการบริษัทไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

5.2 การนำนโยบายไปปฏิบัติ

นโยบายฉบับนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2569 เป็นต้นไป

6. นิยามคำศัพท์

คำศัพท์	ความหมาย
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate Change)	หมายถึง การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศบนโลกที่มีลักษณะระยะยาว ประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ ปริมาณน้ำฝน ระดับน้ำทะเล หรือรูปแบบลักษณะอื่น ๆ ซึ่งเกิดขึ้นต่อเนื่องเป็นเวลานาน สาเหตุของการเปลี่ยนแปลงนี้อาจมาจากกระบวนการธรรมชาติหรือกิจกรรมของมนุษย์ โดยเฉพาะการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เพิ่มขึ้นจากการเผาเชื้อเพลิงฟอสซิล การทำลายป่าไม้ และการเกษตรส่งผลให้เกิดการสะสมของก๊าซเรือนกระจกในชั้นบรรยากาศ และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศในระดับโลกอย่างมีนัยสำคัญ
ความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม (Climate and Environmental Risk, Climate-Related Risk)	หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ความเสี่ยงดังกล่าวสามารถ แบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ ความเสี่ยงทางกายภาพ (Physical Risk) และความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่าน (Transition Risk)
ความเสี่ยงทางกายภาพ (Physical Risk)	หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากผลกระทบโดยตรงของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งส่งผลกระทบต่อโครงสร้างพื้นฐาน ทรัพย์สิน และกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ความเสี่ยงทางกายภาพสามารถแบ่งออกเป็นสองประเภทหลัก ได้แก่ ความเสี่ยง

คำศัพท์	ความหมาย
	เฉียบพลัน (Acute Physical Risk) ที่เกิดจากเหตุการณ์ที่รุนแรงและเกิดขึ้นอย่างฉับพลัน เช่น พายุ น้ำท่วม ภัยแล้ง และ ไฟป่า และความเสี่ยงเรื้อรัง (Chronic Physical Risk) ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีลักษณะค่อยเป็น ค่อยไปอย่างต่อเนื่อง เช่น การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล การเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิ และการเปลี่ยนแปลงของรูปแบบ ปริมาณน้ำฝน เป็นต้น
ความเสี่ยงทางกายภาพ แบบเฉียบพลัน (Acute Physical Risk)	หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากเหตุการณ์ภัยธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อม ที่เกิดขึ้นอย่างฉับพลันและมีผลกระทบในระยะ สั้น เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว หรือไฟป่า ซึ่งสร้างความเสียหายทันทีต่อทรัพย์สินและกระดำเนินงาน เหตุการณ์ดังกล่าวมัก เกิดขึ้นอย่างไม่คาดคิด ทั้งนี้ ปัจจัยเรื้อรังที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เช่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาจมีส่วนกระตุ้น ให้เกิดเหตุการณ์เฉียบพลันได้เช่นกัน การประเมินความเสี่ยงนี้ควรคำนึงถึงทั้งเหตุการณ์ฉับพลันและผลกระทบที่อาจเกิด จากปัจจัยเรื้อรัง
ความเสี่ยงทางกายภาพ แบบเรื้อรัง (Chronic Physical Risk)	หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือสภาพภูมิอากาศที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและสะสมใน ระยะยาว เช่น การเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเล การกัดเซาะชายฝั่ง หรือการเปลี่ยนแปลงของอุณหภูมิอย่างค่อยเป็นค่อยไป ความเสี่ยงดังกล่าวส่งผลกระทบต่อทรัพย์สินและกระดำเนินงานในระยะยาว และอาจเป็นปัจจัยเรื้อรังที่กระตุ้นให้เกิด เหตุการณ์ภัยธรรมชาติหรือปัจจัยเฉียบพลันในอนาคต
ความเสี่ยงจากการเปลี่ยน ผ่าน (Transition Risk)	หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืนและลดการปล่อยก๊าซเรือน กระจก ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อองค์กรและกิจกรรมทางเศรษฐกิจ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่านสามารถเกิดจากหลาย ปัจจัย เช่น การเปลี่ยนแปลงนโยบายและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีที่นำไปสู่ การใช้พลังงานสะอาดมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงในตลาดและความต้องการของผู้บริโภคที่ต้องการผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และการเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานทางสังคมและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ความเสี่ยงใน ลักษณะดังกล่าวอาจทำให้เกิดต้นทุนเพิ่มเติม การลดลงของมูลค่าทรัพย์สิน หรือการเปลี่ยนแปลงในโครงสร้างธุรกิจ โดย อาจมีผลกระทบในหลายรูปแบบ เช่น <ul style="list-style-type: none"> ▪ ผลกระทบทางกฎหมาย: การออกกฎระเบียบหรือภาษีคาร์บอน อาจเพิ่มต้นทุนการดำเนินธุรกิจของบริษัท ประกันภัยที่พึ่งพาอุตสาหกรรมพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล ▪ ผลกระทบทางเทคโนโลยี: การพัฒนาเทคโนโลยีที่ใช้พลังงานสะอาด อาจทำให้สินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับพลังงาน เชื้อเพลิงฟอสซิลกลายเป็นสินทรัพย์ที่ไม่มีมูลค่าในอนาคต (stranded assets) ▪ ผลกระทบทางการตลาด: การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมผู้บริโภคสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีความยั่งยืน อาจลดความต้องการ ผลิตภัณฑ์ประกันภัยที่ไม่สอดคล้องกับเกณฑ์ ESG
การบริหารจัดการความ เสี่ยงด้านการเปลี่ยนแปลง สภาพภูมิอากาศและ สิ่งแวดล้อม (Climate Risk Management)	กระบวนการที่บูรณาการเข้ากับการบริหารความเสี่ยงแบบองค์รวม (Enterprise Risk Management) เพื่อระบุ ประเมิน ติดตาม และจัดการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม โดย ครอบคลุมทั้ง ความเสี่ยงทางกายภาพ และ ความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่าน ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนโยบาย กฎหมาย และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัวไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ ให่มั่นใจว่าองค์กรสามารถปรับตัวต่อความท้าทายที่ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ลดผลกระทบเชิงลบต่อการดำเนินธุรกิจ และสนับสนุน การเติบโตที่ยั่งยืนในระยะยาวตามมาตรฐานสากล
การเงินเพื่อความยั่งยืน (Sustainable Finance)	หมายถึง การจัดหาและใช้ทรัพยากรทางการเงินเพื่อสนับสนุนการดำเนินโครงการที่ก่อให้เกิดผลกระทบในทางบวกต่อ สิ่งแวดล้อม สังคม และเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน การเงินเพื่อความยั่งยืนสามารถครอบคลุมการลงทุนด้านสิ่งแวดล้อมและ โครงการยั่งยืนทั้งหมด เช่น <ul style="list-style-type: none"> ▪ Green Bonds: ตราสารหนี้ที่ระดมทุนสำหรับโครงการที่มีผลกระทบเชิงบวกต่อสิ่งแวดล้อม เช่น พลังงาน หมุนเวียนหรือการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านน้ำ ▪ Social Bonds: ตราสารหนี้ที่ระดมทุนสำหรับโครงการที่ส่งผลกระทบทางบวกต่อสังคม เช่น โครงการด้านสุขภาพ การศึกษา และที่อยู่อาศัย

คำศัพท์	ความหมาย
	<ul style="list-style-type: none"> Sustainability Bonds: ตราสารหนี้ที่ผสมผสานการลงทุนทั้งด้านสิ่งแวดล้อมและสังคมในโครงการเดียวกัน Sustainability-Linked Bonds (SLBs): ตราสารหนี้ที่เชื่อมโยงกับเป้าหมายด้านความยั่งยืน โดยที่ผู้ออกตราสารต้องบรรลุเป้าหมายด้านความยั่งยืนที่กำหนดไว้ ESG Investing: การลงทุนที่พิจารณาเกณฑ์ด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental) สังคม (Social) และการกำกับดูแล (Governance) เพื่อสนับสนุนธุรกิจที่มีความยั่งยืนในระยะยาว
การลงทุนตามกลยุทธ์ ESG (ESG Investing)	กลยุทธ์การลงทุนที่ผนวกปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social, and Governance: ESG) เข้าไว้ในการตัดสินใจลงทุน เพื่อส่งเสริมการดำเนินธุรกิจอย่างยั่งยืนในระยะยาว
เศรษฐกิจสังคมคาร์บอนต่ำ (Low-Carbon Economy)	หมายถึง ระบบเศรษฐกิจที่มุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และก๊าซเรือนกระจกอื่นๆ ผ่านการใช้เทคโนโลยีและนโยบายที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม วัตถุประสงค์ของเศรษฐกิจสังคมคาร์บอนต่ำคือการลดผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและสร้างความยั่งยืนให้กับระบบเศรษฐกิจในระยะยาว รวมถึงการส่งเสริมการใช้พลังงานหมุนเวียน การปรับปรุงประสิทธิภาพการใช้พลังงาน การเพิ่มการใช้วัสดุรีไซเคิล และการส่งเสริมนโยบายที่ลดการปล่อย ก๊าซเรือนกระจกในทุกภาคส่วนของเศรษฐกิจ เช่น การขนส่ง อุตสาหกรรม และการเกษตร
ก๊าซเรือนกระจก (Greenhouse Gases - GHG)	หมายถึง ก๊าซในบรรยากาศที่สามารถดูดซับและแผ่รังสีความร้อน (Infrared Radiation) ซึ่งส่งผลให้เกิดปรากฏการณ์เรือนกระจกและทำให้อุณหภูมิของโลกสูงขึ้น ก๊าซเรือนกระจกประกอบด้วยก๊าซหลายชนิด เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ และสารประกอบฟลูออรีนต่างๆ การปล่อยก๊าซเรือนกระจกส่วนใหญ่เกิดจากกิจกรรมของมนุษย์ เช่น การเผาไหม้เชื้อเพลิงฟอสซิลในภาคพลังงานและการขนส่ง การเกษตรกรรม การตัดไม้ทำลายป่า และการผลิตอุตสาหกรรม การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การควบคุมการผลิตก๊าซเหล่านี้เป็นสิ่งสำคัญในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและรักษาสิ่งแวดล้อมในระยะยาว
พลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล (Fossil Fuels)	หมายถึง แหล่งพลังงานที่เกิดจากการสะสมของซากสิ่งมีชีวิตในอดีตที่ผ่านกระบวนการทางธรณีวิทยาเป็นเวลามากกว่าล้านปี พลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลประกอบด้วยน้ำมันดิบ (Crude Oil) ถ่านหิน (Coal) และก๊าซธรรมชาติ (Natural Gas) ซึ่งเมื่อนำมาเผาไหม้จะปล่อยก๊าซเรือนกระจก เช่น คาร์บอนไดออกไซด์ (CO ₂) และมีเทน (CH ₄) ออกสู่ชั้นบรรยากาศ ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิลเป็นแหล่งพลังงานหลักที่ใช้ในการผลิตพลังงานไฟฟ้า การขนส่ง และอุตสาหกรรมต่าง ๆ แต่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่สูงเมื่อเทียบกับแหล่งพลังงานสะอาด (Clean Energy)
พลังงานสะอาด (Clean Energy)	หมายถึง แหล่งพลังงานที่ผลิตหรือใช้งานโดยก่อให้เกิดการปล่อยมลพิษและก๊าซเรือนกระจกในระดับต่ำหรือไม่มีเลย ซึ่งส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่าแหล่งพลังงานเชื้อเพลิงฟอสซิล พลังงานสะอาดครอบคลุมถึงทั้ง พลังงานหมุนเวียน เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ (Solar Power) พลังงานลม (Wind Power) พลังงานน้ำ (Hydropower) พลังงานชีวมวล (Biomass) พลังงานความร้อนใต้พิภพ (Geothermal Power) และ พลังงานที่ปล่อยก๊าซต่ำ เช่น พลังงานนิวเคลียร์ (Nuclear Power) ที่ไม่ปล่อยคาร์บอนไดออกไซด์ระหว่างการผลิต พลังงานสะอาดเป็นส่วนสำคัญในการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เนื่องจากมีผลกระทบต่อปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่ำเมื่อเทียบกับพลังงานจากเชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งองค์กรและบริษัทประกันภัยควรพิจารณาสนับสนุนและลงทุนในแหล่งพลังงานสะอาดเพื่อความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม
การวิเคราะห์สถานการณ์ด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Scenario Analysis)	การวิเคราะห์เพื่อประเมินความสามารถในการปรับตัวและความยืดหยุ่นของกลยุทธ์ทางธุรกิจภายใต้สถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศที่แตกต่างกัน รวมถึงสถานการณ์การเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิในระดับต่าง ๆ

7. บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

7.1 คณะกรรมการบริษัท ไทยกรุป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

คณะกรรมการบริษัท มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- จัดตั้ง “คณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน” (Corporate Governance & Sustainability Development – CGSD Committee) เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและให้คำแนะนำด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนและ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน (Carbon Neutrality) และทิศทางระยะยาวสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ พร้อมทั้งกำหนดให้มีบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญที่เหมาะสมเพื่อสนับสนุนการกำกับดูแลในด้านดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

- อนุมัติและกำกับดูแลนโยบายการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้สอดคล้องกับลักษณะและวัตถุประสงค์ทางธุรกิจของบริษัท
- อนุมัติตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (KPI) ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (Environmental, Social, and Governance : ESG) สำหรับผู้บริหารระดับสูง รวมถึงเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและกลยุทธ์การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมกำกับดูแลการบูรณาการเข้าสู่ระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานของผู้บริหารระดับสูง
- มอบหมายความรับผิดชอบในการกำกับดูแลการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate-related Risk Management) ให้แก่คณะกรรมการชุดย่อยที่เกี่ยวข้อง

7.2 คณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน (Corporate Governance & Sustainability Development – CGSD Committee)

คณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ ดังต่อไปนี้

- กำกับดูแลและให้คำแนะนำด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน เป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก เป้าหมายความเป็นกลางทางคาร์บอน และทิศทางระยะยาวสู่เป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์
- ให้ความเห็นชอบและติดตามการปฏิบัติตามนโยบายการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งทบทวนนโยบายอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญ
- ให้การรับรองเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และกลยุทธ์การปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ติดตามความคืบหน้าและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความพยายามในการปกป้องสภาพภูมิอากาศรวมถึงความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง
- บูรณาการผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลผู้บริหารระดับสูงและพนักงาน
- ดูแลให้การดำเนินงานสอดคล้องกับมาตรฐานและเป้าหมายทั้งในระดับประเทศและระดับสากล เช่น ข้อตกลง Paris Agreement
- รายงานความคืบหน้าต่อคณะกรรมการบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

7.3 คณะบริหารความยั่งยืนทางธุรกิจ (Sustainability Development Management Committee - SDMC) บริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

คณะบริหารความยั่งยืนทางธุรกิจ มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- ดำเนินการด้านการพัฒนาอย่างยั่งยืนและการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อขับเคลื่อนเป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ความเป็นกลางทางคาร์บอน และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์

- กำหนดมาตรการและแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนสำหรับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และดำเนินการตามแผนดังกล่าว
- จัดสรรทรัพยากรที่เหมาะสม (บุคลากร เทคโนโลยี และงบประมาณ)
- ร่วมมือกับพันธมิตรและองค์กรภายนอก พร้อมทั้งสนับสนุนโครงการหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ
- บริหารจัดการทรัพยากร พลังงาน เชื้อเพลิง น้ำ ของเสีย และมลพิษ ครอบคลุมทุกกระบวนการดำเนินงาน
- เลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมในการก่อสร้างและปรับปรุงสำนักงาน
- ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมสีเขียวให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล
- เปิดเผยข้อมูลการปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั้งทางตรงและทางอ้อมอย่างโปร่งใส ตามกรอบมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ (Task Force on Climate-related Financial Disclosures – TCFD) และ มาตรฐาน GRI (Global Reporting Initiative) กล่าวคือครอบคลุมแนวทางสากลที่ได้รับความนิยมสูงสุดในโลกสำหรับการจัดทำรายงานความยั่งยืน (Sustainability Report)
- รายงานความคืบหน้าต่อคณะกรรมการกำกับดูแลบริษัทภิบาลและความยั่งยืนของบริษัท

7.4 ส่วนพัฒนาความยั่งยืน (Sustainability Development Team) บริษัท ไทยกรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน)

ส่วนพัฒนาความยั่งยืน มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- เป็นหน่วยงานเจ้าของนโยบายการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงดูแลการทบทวนนโยบายเป็นประจำทุกปี
- จัดให้มีการฝึกอบรมและสื่อสารนโยบายไปยังผู้มีส่วนได้เสียทุกภาคส่วน
- ติดตามและประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารนโยบายอย่างต่อเนื่อง
- ประสานงานการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศภายในบริษัทไทยกรุ๊ป โฮลดิ้งส์และบริษัทย่อย
- ติดตามความคืบหน้าของการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและรายงานต่อคณะกรรมการความยั่งยืนทางธุรกิจ (SDMC) และคณะกรรมการกำกับดูแลบริษัทภิบาลและความยั่งยืน (CGSD)
- จัดทำการเปิดเผยข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

7.5 กรรมการผู้จัดการของบริษัทย่อย (บริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (SELIFE), บริษัท อินท

ประกันภัย จำกัด(มหาชน) (INDARA), บริษัทอาคเนย์แคปปิตอล จำกัด (SECAP), บริษัท อาคเนย์ มั่นนี้ จำกัด (SEM) และ บริษัท อาคเนย์ มั่นนี้ รีเทล จำกัด (SEMR)) กรรมการผู้จัดการของบริษัทย่อย มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้

- จัดทำและดำเนินการตามแผนปฏิบัติการในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับกลยุทธ์หรือนโยบายที่กำหนดโดยคณะกรรมการบริษัทของบริษัทย่อย
- วางแผนและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ความเป็นกลางทางคาร์บอน และเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ตามที่ได้ตกลงร่วมกับคณะกรรมการบริษัทของบริษัทย่อย คณะบริหารความยั่งยืนทางธุรกิจ และคณะกรรมการกำกับดูแลบริษัทภิบาลและความยั่งยืนของบริษัท ไทยกรุ๊ป โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งรวมถึงตัวชี้วัดผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) และแผนการดำเนินงานที่ตกลงร่วมกัน เช่น การลดการปล่อยคาร์บอน และการลดการใช้กระดาษ
- รายงานสถานะการดำเนินงานด้านการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมต่อคณะกรรมการบริษัทหรือคณะกรรมการชุดย่อยที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะต่อคณะกรรมการ ในการ

กำหนดกลยุทธ์และนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

7.6 ผู้บริหารระดับสูง (Group-C)

ผู้บริหารระดับสูง มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- วางแผนและดำเนินกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศภายในขอบเขตความรับผิดชอบของตน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน เป้าหมายการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ความเป็นกลางทางคาร์บอน และเป้าหมายการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ตามที่ได้ตกลงร่วมกับคณะกรรมการความยั่งยืนทางธุรกิจ (SDMC) และคณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน (CGSD) ของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์
- กำกับดูแลให้อาการสำนักงานและโครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศมีส่วนสนับสนุนการบรรลุเป้าหมายด้านสิ่งแวดล้อมที่กำหนดโดยคณะกรรมการบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ และคณะกรรมการกำกับดูแลบรรษัทภิบาลและความยั่งยืน (CGSD) ของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์
- กำกับดูแลให้กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างส่วนกลางส่งเสริมให้บุคคลภายนอกที่ บริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ และบริษัทย่อยใช้บริการปฏิบัติตามหลักการด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) ที่เกี่ยวข้อง

7.7 หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์

ในฐานะส่วนหนึ่งของแนวป้องกันลำดับที่ 2 (2nd Line of Defense) หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- บูรณาการประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้าไปในกรอบการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร (Enterprise Risk Management) ตามที่กำหนดในนโยบายการบริหารความเสี่ยงของกลุ่มบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ ซึ่งรวมถึงการนำกิจกรรมด้านการบริหารความเสี่ยงด้าน ESG และสภาพภูมิอากาศเข้าไปในกระบวนการประเมินความเสี่ยงและการควบคุมด้วยตนเอง (Risk & Control Self-Assessments: RCSAs) การกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) การติดตามระดับความเสี่ยง การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management) ตลอดจนการทดสอบภาวะวิกฤตด้านเงินกองทุน (Capital Stress Testing) และการวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ตามที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด
- รายงานความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ ESG และสภาพภูมิอากาศต่อคณะกรรมการกำกับความเสี่ยงของบริษัท ไทยกรู๊ป โฮลดิ้งส์ (TGH ROC)

7.8 หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของบริษัทย่อย (สำหรับบริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (SELIFE), บริษัท อินทพรประกันภัย จำกัด(มหาชน) (INDARA), บริษัทอาคเนย์แคปปิตอล จำกัด (SECAP), บริษัท อาคเนย์ มั่นนี้ จำกัด (SEM) และ บริษัท อาคเนย์ มั่นนี้ รีเทล จำกัด (SEMR))

ในฐานะส่วนหนึ่งของแนวป้องกันลำดับที่ 2 (2nd Line of Defense) หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของบริษัทย่อย มีหน้าที่ความรับผิดชอบดังต่อไปนี้:

- บูรณาการประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเข้าไปในกรอบการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร (Enterprise Risk Management) ตามที่กำหนด

ในนโยบายและกรอบการบริหารความเสี่ยงของบริษัทย่อย ซึ่งรวมถึงการนำกิจกรรมด้านการบริหารความเสี่ยงด้าน ESG และสภาพภูมิอากาศเข้าไปในกระบวนการประเมินความเสี่ยงและการควบคุมด้วยตนเอง (Risk & Control Self-Assessments: RCSAs) การกำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) การติดตามระดับความเสี่ยง การบริหารความต่อเนื่องทางธุรกิจ (Business Continuity Management) ตลอดจนการทดสอบภาวะวิกฤตด้านเงินกองทุน (Capital Stress Testing) และการวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) ตามที่หน่วยงานกำกับดูแลกำหนด

- สันนิษฐานคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของบริษัทย่อย (RMC) และ/หรือคณะกรรมการบริษัทของบริษัทย่อย เกี่ยวกับตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) รวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้/ระดับความทนทานต่อความเสี่ยง (Risk Appetite / Risk Tolerance) ที่เกี่ยวข้องกับด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) และความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ
- รายงานความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับ ESG และสภาพภูมิอากาศต่อคณะกรรมการบริหารความเสี่ยงของบริษัทย่อย (RMC) และ/หรือคณะกรรมการบริษัทของบริษัทย่อย

หน่วยงานบริหารความเสี่ยงของ SE Life และ INSURE ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดภาคบังคับที่เกี่ยวข้องกับการบริหารความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม สังคม และธรรมาภิบาล (ESG) และความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ประกาศใช้โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ดังต่อไปนี้:

- ตามที่สำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) กำหนดไว้ในแนวทางการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ (Climate Risk Guidelines) บริษัทต้องบูรณาการความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมเข้าไปในกรอบการบริหารความเสี่ยงระดับองค์กร (Enterprise Risk Management: ERM) และกระบวนการประเมินความเสี่ยงและความเพียงพอของเงินกองทุนด้วยตนเอง (Own Risk and Solvency Assessment: ORSA) ซึ่งรวมถึงการประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อสินทรัพย์ หนี้สิน และกิจกรรมการดำเนินงานที่สำคัญ โดยเฉพาะกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินธุรกิจ ประกันภัยและการลงทุนทางธุรกิจอื่น ๆ

7.9 หน่วยงานกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของบริษัทย่อย (สำหรับบริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (SELIFE), บริษัท อินทระประกันภัย จำกัด(มหาชน) (INDARA), บริษัทอาคเนย์แคปปิตอล จำกัด (SECAP), บริษัท อาคเนย์ มั่นใจ จำกัด (SEM) และ บริษัท อาคเนย์ มั่นใจ รีเทล จำกัด) (SEMR))

หน่วยงานกำกับดูแลการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ มีหน้าที่และความรับผิดชอบ ในการให้คำแนะนำ ทบทวน และกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎหมายและข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม รวมถึงติดตามข้อกำหนดทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องซึ่งออกโดยหน่วยงานกำกับดูแลหรือหน่วยงานภาครัฐ และดูแลให้บริษัทปฏิบัติตามมาตรฐานดังกล่าวอย่างเคร่งครัด

7.10 **หน่วยงานปฏิบัติการในบริษัทย่อยหลัก** (บริษัท อาคเนย์ประกันชีวิต จำกัด (มหาชน) (SELIFE), บริษัท อินทประกันภัย จำกัด(มหาชน) (INDARA), บริษัทอาคเนย์แคปปิตอล จำกัด (SECAP), บริษัท อาคเนย์ มั่นนี้ จำกัด (SEM) และ บริษัท อาคเนย์ มั่นนี้ รีเทล จำกัด) (SEMR))

หน่วยงานปฏิบัติการ (เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ การขาย การรับประกันภัย การประกันภัยต่อ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทน และการบริหารการลงทุน) ในบริษัทย่อยหลัก มีหน้าที่รับผิดชอบกิจกรรมหลักของธุรกิจประกันภัยและการเงิน โดยหน่วยงานเหล่านี้ต้องพิจารณาปัจจัยความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อ การดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งระบุและประเมินว่าความเสี่ยงดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อกิจกรรมของตนหรือไม่ เพื่อให้สามารถปรับกระบวนการบริหารความเสี่ยงให้สอดคล้องกับภาพรวมความเสี่ยงของบริษัท รวมถึงความเสี่ยงที่ลูกค้าและผู้ถือกรรมสิทธิ์ต้องเผชิญ

7.11 **หน่วยงานตรวจสอบภายใน**

หน่วยงานตรวจสอบภายในมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการทบทวนและประเมินนโยบาย รวมถึงประสิทธิผลของกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นอิสระ โดยต้องตรวจสอบให้มั่นใจว่าบริษัทได้ดำเนินการตามนโยบายและมาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยงดังกล่าวอย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

8. **ถ้อยแถลงนโยบาย**

นโยบายฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อให้ภาพรวมของกิจกรรมด้านการบริหารความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เป็นข้อกำหนดภาคบังคับทั้งหมดที่ต้องปฏิบัติโดย บริษัท ไทยก๊อปปี้ โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) และบริษัทย่อย

8.1 **พันธสัญญาด้านสภาพภูมิอากาศ**

เพื่อให้สอดคล้องกับความตกลงปารีส (Paris Agreement) บริษัทมุ่งมั่นที่จะดำเนินธุรกิจให้สอดคล้องกับเป้าหมายของความตกลงปารีส พร้อมกำหนดพันธสัญญาด้านสภาพภูมิอากาศที่ชัดเจน เปิดเผยต่อสาธารณะ และได้รับการสนับสนุนด้วยเป้าหมายที่สามารถวัดผลได้ รวมถึงแผนการดำเนินงานที่เป็นรูปธรรม

บริษัทมุ่งมั่นที่จะทำให้อายุการใช้งานเพื่อการลงทุน (Capital Expenditure: CAPEX) ในอนาคตทั้งหมดสอดคล้องกับเป้าหมายของความตกลงปารีส

8.2 **กลยุทธ์ด้านสภาพภูมิอากาศ**

ผู้บริหารระดับสูงควรพิจารณาปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจ โดยอ้างอิงจากแนวทางดังต่อไปนี้:

- บูรณาการปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมให้เป็นองค์ประกอบสำคัญในกระบวนการจัดทำและทบทวนกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัท โดยต้องมีการระบุและประเมินว่าปัจจัยดังกล่าวมีนัยสำคัญต่อกิจกรรมการดำเนินงานเฉพาะด้านของบริษัทหรือไม่ ซึ่งการประเมินดังกล่าวควรครอบคลุมทั้งในระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว

- การกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความเสียด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ควรพิจารณาถึงโอกาสและความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศ รวมถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อธุรกิจและผู้มีส่วนได้เสีย
- บริษัทควรประเมินผลกระทบของความเสียด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมต่อกลยุทธ์ทางธุรกิจที่มีอยู่
- บริษัทควรจัดทำแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับความเสียด้านสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งติดตามความคืบหน้าในการบรรลุเป้าหมายที่เกี่ยวข้อง โดยแผนดังกล่าวควรได้รับการทบทวนอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง หรือเมื่อผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนด เพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพของมาตรการด้านความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

8.3 การระบุและประเมินความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ

บริษัทควรดำเนินการระบุ ประเมิน และบูรณาการความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอย่างเป็นระบบ เข้าสู่กลยุทธ์องค์กร การวางแผนทางการเงิน และกระบวนการตัดสินใจลงทุน เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการฟื้นตัว (Resilience) ในระยะยาวและการสร้างคุณค่าอย่างยั่งยืน ตัวอย่างเช่น:

- ความเสี่ยงด้านการประกันภัย (Insurance Risk): ความถี่และความรุนแรงของภัยพิบัติทางธรรมชาติที่เพิ่มขึ้นส่งผลกระทบโดยตรงต่อธุรกิจประกันภัย ทำให้การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนและความสูญเสียเพิ่มสูงขึ้น สำหรับธุรกิจประกันชีวิต อาจได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (เช่น อุณหภูมิที่สูงขึ้น ระดับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ที่เพิ่มขึ้น) ซึ่งอาจส่งผลให้อัตรากារเจ็บป่วยและอัตราการเสียชีวิตเพิ่มขึ้น หากไม่ได้พิจารณาปัจจัยดังกล่าวอย่างเพียงพอ อาจนำไปสู่การประเมินความเสี่ยงต่ำกว่าความเป็นจริง และก่อให้เกิดความเสียหายทางการเงิน เช่น การกำหนดเบี้ยประกันภัยไม่เพียงพอ หรือการตั้งสำรองไม่เหมาะสม
- ความเสี่ยงด้านเครดิต (Credit Risk): ความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมอาจส่งผลกระทบต่อสถานะทางการเงินในหลายด้าน เช่น กำไรลดลง การจ่ายค่าสินไหมเพิ่มขึ้น หรือมูลค่าสินทรัพย์ลดลง ซึ่งอาจทำให้ผู้ออกตราสารหนี้หรือคู่สัญญาไม่สามารถปฏิบัติตามภาระผูกพันได้
- ความเสี่ยงด้านตลาด (Market Risk): บริษัทประกันภัยอาจเผชิญกับการลดลงของมูลค่าสินทรัพย์และความผันผวนที่เพิ่มขึ้น หากพอร์ตการลงทุนไม่สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การลดการลงทุนในพลังงานที่ไม่หมุนเวียน ซึ่งอาจกลายเป็นสินทรัพย์ด้อยค่า (Stranded Assets) ในเศรษฐกิจคาร์บอนต่ำ
- ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (Liquidity Risk): บริษัทประกันภัยอาจเผชิญข้อจำกัดในการแปลงสินทรัพย์เป็นเงินสด โดยเฉพาะสินทรัพย์ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจที่ยั่งยืน อันเนื่องมาจากความต้องการของนักลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไป เช่น การถอนการลงทุนจากธุรกิจที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ คู่สัญญาประกันภัยระยะยาวอาจทำให้บริษัทเผชิญความเสี่ยงจากการไม่คำนึงถึงผลกระทบระยะยาวของความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอาจนำไปสู่ความไม่สอดคล้องระหว่างสินทรัพย์และหนี้สิน (Asset-Liability Mismatch) และความไม่มั่นคงทางการเงิน

บริษัทควรระบุภาคธุรกิจที่มีความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในระดับสูง และกำหนดเกณฑ์ความเสี่ยงเพื่อจัดลำดับความสำคัญของภาคธุรกิจดังกล่าว โดยเกณฑ์อาจรวมถึงระดับการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรืออุทกภัย และการใช้พลังงานที่ไม่ยั่งยืน จากนั้นบริษัทควรกำหนด

นโยบายเฉพาะและสื่อสารความคาดหวังไปยังลูกค้าหรือผู้ถือกรรมธรรม์ในภาคธุรกิจดังกล่าว ทั้งลูกค้าเดิมและลูกค้าใหม่

นอกจากนี้ บริษัทควรระบุและประเมินความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกับคู่สัญญา เช่น บริษัทประกันภัยต่อผู้ให้บริการภายนอก และพันธมิตรทางธุรกิจ โดยการประเมินควรครอบคลุมทั้งความเสี่ยงทางกายภาพ (Physical Risk) และความเสี่ยงจากการเปลี่ยนผ่าน (Transition Risk) อันเกิดจากการเปลี่ยนแปลงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ซึ่งรวมถึงการประเมินสถานะทางการเงิน กลยุทธ์ทางธุรกิจ และความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องของคู่สัญญา เพื่อพิจารณาความมีนัยสำคัญ ความเป็นไปได้ และการกระจุกตัวของความเสี่ยงดังกล่าว อันจะช่วยสนับสนุนการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับคู่สัญญา และลดความเสี่ยงในอนาคต เพื่อให้บริษัทสามารถรักษาความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนได้อย่างต่อเนื่อง

8.4 การจัดการและบรรเทาความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ

บริษัทควรกำหนดกระบวนการในการควบคุมและบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่อง โดยกระบวนการดังกล่าวควรครอบคลุมอย่างน้อยกิจกรรมหรือการดำเนินงานที่ได้รับการระบุและประเมินแล้วว่าเป็นประเด็นที่มีนัยสำคัญต่อความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศของบริษัท ทั้งนี้เพื่อมุ่งลดหรือหลีกเลี่ยงการดำเนินงานหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบเชิงลบรุนแรงต่อสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม หรืออาจขัดต่อข้อกำหนดด้านสิ่งแวดล้อมใหม่ ๆ ที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต

บริษัทอาจพิจารณานำผลการระบุและประเมินความเสี่ยงของลูกค้า ผู้ถือกรรมธรรม์ และคู่สัญญา มาใช้ในการกำหนดมาตรการหรือนโยบายเพื่อควบคุมความเสี่ยง หรือเพื่อส่งเสริมให้ผู้ถือกรรมธรรม์และคู่สัญญาปรับปรุงระดับความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมของตน รวมถึงปรับรูปแบบการดำเนินธุรกิจหรือพฤติกรรมให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในอนาคตของสภาพภูมิอากาศ เศรษฐกิจ และสังคม

บริษัทควรกำหนดตัวชี้วัดความเสี่ยงที่ครอบคลุมหลายมิติ ตั้งแต่ความเสี่ยงทางธุรกิจภายในองค์กร ไปจนถึงความเสี่ยงจากลูกค้า ผู้ถือกรรมธรรม์ และคู่สัญญา นอกจากนี้ บริษัทควรกำหนดมาตรการหรือนโยบายในการควบคุมระดับความเสี่ยงให้สอดคล้องกับระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และกลยุทธ์ทางธุรกิจ เช่น การเพิ่มสัดส่วนการลงทุนในสินทรัพย์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือการควบคุมการกระจุกตัวของการลงทุนหรือการรับประกันภัยในธุรกิจพลังงานถ่านหิน

8.5 การติดตามและการรายงานความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ

บริษัทควรกำหนดกระบวนการติดตามประเด็นด้านสภาพภูมิอากาศอย่างต่อเนื่อง เช่น การปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG) ของลูกค้าและผู้ถือกรรมธรรม์ รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อการดำเนินงานปัจจุบันของบริษัทย่อย ทั้งนี้ควรเชื่อมโยงกับแผนหรือกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัท และรายงานต่อคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการชุดย่อยที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารระดับสูง

บริษัทควรกำหนดกลไกการรายงานข้อมูลด้านการบริหารความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะประเด็นที่มีนัยสำคัญต่อคณะกรรมการบริษัท คณะกรรมการชุดย่อยที่เกี่ยวข้อง และผู้บริหารระดับสูงอย่างต่อเนื่อง รวมถึงการรายงานเมื่อ

เกิดเหตุการณ์ด้านความเสี่ยงจากสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อกลยุทธ์ทางธุรกิจของบริษัท เพื่อใช้ในการติดตามความเสี่ยงให้อยู่ภายใต้ระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ (Risk Appetite) และสนับสนุนการกำหนดกลยุทธ์ทางธุรกิจในอนาคต

บริษัทอาจพิจารณาพัฒนาเครื่องมือและตัวชี้วัดสำหรับการแจ้งเตือนล่วงหน้า (Early Warning Signals) รวมถึงการกำหนดระดับเกณฑ์ (Thresholds) สำหรับผลกระทบของความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมต่อกลยุทธ์ทางธุรกิจหรือสถานะทางการเงิน เครื่องมือดังกล่าวจะช่วยให้สามารถดำเนินมาตรการเชิงรุกและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยสามารถตรวจจับและตอบสนองต่อความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างทันที่

8.6 การวิเคราะห์สถานการณ์และการทดสอบภาวะวิกฤตสำหรับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ

บริษัทควรดำเนินการวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) และการทดสอบภาวะวิกฤต (Stress Testing) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินความยืดหยุ่นและความพร้อมของกลยุทธ์ทางธุรกิจในการรับมือกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม โดยควรพิจารณาถึงความซับซ้อนและลักษณะที่เปลี่ยนแปลงของความเสี่ยง ทั้งนี้ ผลการวิเคราะห์สถานการณ์ควรถูกนำไปใช้ในการปรับปรุงระดับความเสี่ยงโดยรวมของบริษัท

วัตถุประสงค์ของการวิเคราะห์สถานการณ์ คือ เพื่อระบุและประเมินผลกระทบจากเหตุการณ์ด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในรูปแบบต่าง ๆ ที่อาจมีต่อความมั่นคงทางการเงินของบริษัท ซึ่งจะช่วยให้บริษัทสามารถประเมินความยืดหยุ่นของกลยุทธ์ทางธุรกิจ รวมถึงความเหมาะสมของพอร์ตการประกันภัย การเงิน และการลงทุน ภายใต้สถานการณ์ด้านสภาพภูมิอากาศที่หลากหลาย รวมถึงเหตุการณ์สภาพภูมิอากาศที่รุนแรง

การวิเคราะห์สถานการณ์ดังกล่าวมักดำเนินการโดยคณะทำงานแบบสหสาขาวิชาชีพ (Multi-functional Task Force) โดยมีส่วนร่วมจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น คณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuary) การรับประกันภัย (Underwriting) การรับประกันภัยต่อ (Reinsurance) การบริหารการลงทุน (Investment Management) การเงิน (Finance) ส่วนพัฒนาความยั่งยืน (SD Team) ทีมกลยุทธ์ (Strategy Team) และหน่วยงานบริหารความเสี่ยง (Risk Management) ทั้งนี้ บริษัทประกันภัยอาจใช้แบบจำลองทางการเงินจากผู้ให้บริการภายนอก (เช่น แบบจำลองภัยพิบัติทางธรรมชาติ (NatCat Model) จากนายหน้าประกันภัย) เพื่อใช้ในการคำนวณความสูญเสียสูงสุดที่อาจเกิดขึ้น (Potential Maximum Loss) ของพอร์ตการลงทุนหรือพอร์ตการประกันภัย

การทดสอบภาวะวิกฤตด้านเงินกองทุน (Capital Stress Testing) ต้องดำเนินการตามข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแล โดยสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย (คปภ.) ได้กำหนดให้รวมความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบภาวะวิกฤตด้านเงินกองทุนดังกล่าว

8.7 การพัฒนากลยุทธ์ธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม

บริษัทควรประเมินความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมของลูกค้าและผู้ถือกรมธรรม์แต่ละราย โดยเฉพาะลูกค้าธุรกิจ (Commercial Lines) ที่อยู่ในภาคอุตสาหกรรมที่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ซึ่งควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการประเมินหลักของบริษัท

บริษัทสามารถกำหนดเกณฑ์ความเสี่ยงเพื่อจัดลำดับความสำคัญของภาคธุรกิจที่มีความเสี่ยงสูง และนำเกณฑ์ดังกล่าวมาใช้เป็นปัจจัยในการประเมินความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของลูกค้าและผู้ถือกรรมธรรม์ นอกจากนี้ ในการประเมินความเสี่ยงดังกล่าว บริษัทย่อยอาจพิจารณาเพิ่มกระบวนการวิเคราะห์แนวทางการบริหารความเสี่ยงในอดีตของลูกค้าและผู้ถือกรรมธรรม์ รวมถึงศักยภาพและความตั้งใจในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้สามารถแนะนำมาตรการลดความเสี่ยงที่เหมาะสมได้

บริษัทสามารถอ้างอิงการจัดอันดับผลการดำเนินงานด้านสิ่งแวดล้อมจากองค์กรที่มีความน่าเชื่อถือทั้งในระดับประเทศและระดับสากล เพื่อพัฒนาแนวทางในการประเมินและจัดระดับความเสี่ยงของลูกค้าและผู้ถือกรรมธรรม์ นอกจากนี้ บริษัทอาจกำหนดเงื่อนไขด้านการประกันภัยหรือการเงินสำหรับลูกค้าหรือผู้ถือกรรมธรรม์ที่มีความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมในระดับสูง หรือมีรูปแบบการดำเนินธุรกิจที่ไม่สนับสนุนการเปลี่ยนผ่านสู่ความยั่งยืน โดยเงื่อนไขดังกล่าวอาจรวมถึงการกำหนดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมภายในระยะเวลาที่เหมาะสม การจัดทำกลยุทธ์ธุรกิจอย่างยั่งยืน และการปฏิบัติตามมาตรฐานสากลโดยบริษัทสามารถทำงานร่วมกับผู้ถือกรรมธรรม์และลูกค้าในการกำหนดเป้าหมายด้านการดำเนินงานที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก หรือการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงาน ทั้งนี้ ในกรณีที่ผู้ถือกรรมธรรม์หรือลูกค้าไม่สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมได้อย่างเพียงพอ บริษัทอาจพิจารณามาตรการทางเลือกในการลดความเสี่ยง เช่น การสะท้อนต้นทุนความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในเบี้ยประกันภัยหรืออัตราดอกเบี้ย การกำหนดเงื่อนไขในกรรมธรรม์เพื่อจำกัดความคุ้มครอง หรือการพิจารณาไม่ต่ออายุสัญญาประกันภัย

8.8 การบริหารการลงทุน

บริษัทควรกำหนดกระบวนการในการประเมิน บริหารจัดการ และติดตามความเสี่ยงและผลกระทบที่เกิดจากความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมต่อพอร์ตการลงทุนอย่างต่อเนื่อง

บริษัทควรพัฒนาหรือปรับปรุงกลไกในการติดตามหรือวัดความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมที่แฝงอยู่ในพอร์ตการลงทุน รวมถึงติดตามการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงดังกล่าว เพื่อประเมินผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น อันจะช่วยให้สามารถจัดทำแผนบริหารความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับระดับความเสี่ยงดังกล่าว

บริษัทควรทบทวนและปรับปรุงนโยบายและกลยุทธ์การลงทุนให้สอดคล้องกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลง เพื่อบรรเทาผลกระทบที่มีนัยสำคัญต่อพอร์ตการลงทุน

8.9 การเปิดเผยข้อมูลด้านความเสี่ยงสภาพภูมิอากาศ

บริษัท ไทยกรุ๊ป โฮลดิ้งส์ ควรเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อให้ลูกค้า ผู้ถือกรรมธรรม์ และผู้มีส่วนได้เสียอื่น ๆ สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับการใช้บริการหรือการลงทุนในบริษัทได้อย่างมีข้อมูลรองรับ

ข้อมูลที่เปิดเผยควรครอบคลุมอย่างน้อยถึงโครงสร้างการกำกับดูแล กลยุทธ์ และแผนปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านสภาพภูมิอากาศ รวมถึงตัวชี้วัด เป้าหมาย ตลอดจนโอกาสหรือความไม่แน่นอนที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยง

ดังกล่าว ทั้งนี้ควรรวมถึงการวิเคราะห์สถานการณ์ (Scenario Analysis) และการรายงานข้อมูลที่มีการปรับปรุงให้สอดคล้องกับพัฒนาการของข้อมูลอย่างต่อเนื่อง

การเปิดเผยข้อมูลด้านความเสี่ยงสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมควรพิจารณาข้อกำหนดของหน่วยงานกำกับดูแลที่เกี่ยวข้อง และหลีกเลี่ยงการเปิดเผยข้อมูลที่เป็นกรรมสิทธิ์หรือข้อมูลเชิงพาณิชย์ที่มีความอ่อนไหว ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันของบริษัท ทั้งนี้ การเปิดเผยข้อมูลควรดำเนินการอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง ผ่านช่องทางการสื่อสารต่าง ๆ เช่น รายงานประจำปี รายงานความยั่งยืน หรือการเผยแพร่ผ่านเว็บไซต์ โดยข้อมูลควรได้รับการปรับปรุงอย่างสม่ำเสมอเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของบริษัทที่เกี่ยวข้อง